

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 561/07
24.01.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА из Словеније, кога заступа АБ, адвокат, против решења Команде војног округа Ниш, Уп-2 бр. 178/2006 од 24.11.2006. године, у предмету ослобађања обавезе служења војног рока, у нејавној седници већа одржаној дана 24.1.2008. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на закључак Команде војног одсека Ниш, Уп-1 бр. 3139-3 од 17.10.2006. године, којим је одбачен захтев тужиоца јер није отклонио недостатке захтева у остављеном року.

У тужби поднетој овом суду, тужилац оспорава законитост решења туженог органа истичући да чињеница да тужилац није платио таксу предвиђену законом не може представљати основ да првостепени орган сагласно одредби члана 58. Закона о општем управном поступку, његов захтев одбаци, с обзиром да је Законом о административним таксама прописан начин наплате таксе у случају да странка не плати таксу "мирним путем". Са изнетих разлога и ближе наведених у тужби предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да Врховни суд Србије тужбу одбије, као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба неоснована.

Из образложења оспореног решења и списка предмета ове управне ствари произлази да се тужилац првостепеном органу обратио са захтевом којим тражи ослобађање од обавезе служења војног рока, јер живи у Словенији и има словеначко држављанство. Поступајући по поднетом захтеву, првостепени орган је утврдио да је захтев тужиоца стигао поштом, без доказа о плаћеној савезној административној такси и без правно ваљаних доказа за регулисање статуса, па је сагласно одредби члана 58. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01), тужиоцу оставио рок од 10 дана да отклони недостатке и достави: 1) изјаву оверену у амбасади Србије да не жели да војни рок служи у Војсци Србије, 2) доказ да стално живи у иностранству, и то: извод из матичне књиге венчаних, ако је у браку, уверење да је у радном односу у иностранству, уверење да је кредитно задужен у иностранству, уверење о школовању или завршеној школи у иностранству, уверење из матичне књиге рођених за децу и супругу ако их има и друге доказе, на основу којих се може закључити место фактичког живљења, тј. где се налази центар тужиочевих животних, економских, породичних и других активности. Како тужилац у остављеном року није доставио тражене доказе, то је, по оцени туженог органа, правилно првостепени орган закључком од 17.10.2006. године, одбацио захтев тужиоца сагласно одредби члана 58. тачка 2. Закона о општем управном поступку.

Имајући у виду напред утврђено чињенично стање, по оцени Врховног суда Србије, правилно је тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену на закључак првостепеног органа од 17.10.2006. године. Ово са разлога, што је одредбом члана 58. став 1. Закона о општем управном поступку, прописано да ће поднесак који садржи неки формални недостатак који спречава поступање по истом, орган који прими поднесак, учинити све што треба да се недостаци отклоне и одредиће подносиоцу рок у коме је дужан да то учини, а ставом 2. истог члана Закона, између осталог, прописано је да ако подносилац не отклони недостатке у одређеном року, орган ће закључком одбацивати такав поднесак.

Наводи тужбе у погледу неплаћене таксе, као разлога одбачаја захтева, нису од утицаја, с обзиром да захтев тужиоца није одбачен због неплаћене таксе, већ из разлога не поступања по налогу органа за достављање тражених доказа. Остали наводи тужбе такође нису од утицаја на решење ове управне ствари, па нису посебно образлагани.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 24.1.2008. године, У. 561/07

Записничар, Председник већа - судија

Вера Маринковић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК